

dag for sit Vedkommende gaae ind derpaa? Jeg haaber det ikke, og jeg veed allensfals, at det var at lægge en Byrde paa de følgende Rigsdage, som det vilde være uforvarligt at lægge paa dem. Dernæst er det bestemt i vor Grundlovs 70de Paragraph, at hvert af Thingene vedtager selv sin Forretningsorden, og den skal naturligviis ogsaa følges; men her i disse foreløbige Bestemmelser bydes ogsaa noget ganske Andet. Her bydes os ikke, at vi skulle følge Forretningsordenen, naar saadanne Valg skulle foregaae, men at de skulle foregaae paa en Maade, som ikke har den sferneste Lighed med det danske Folkethings Forretningsorden. Det er ikke forklaret os nærmere, hvad Hensigten skal være med en saadan Inddeling i Roder paa 8 Mænd; men det er jo meget let at see, hvad det skal have at betyde. Det er vist, at Meningen er den, at Majoritetens Ret skal aldeles affattes i denne Sags Afgjørelse paa Rigsdagen; men det er ogsaa ganske vist, at, hvor der er en virkelig constitutionel Forfatning, der kan Majoritetens Ret ikke opgives; der maa nødvendigviis Majoritetens Stemme gjøres gjældende, enten den gaaer til den Side, som det behager de Enkelte, eller ikke; ellers er endogsaa Skindet af en constitutionel Forfatning opgivet. Jeg anseer derfor det Skridt, som vi skulle gjøre, for at være saa farligt, at, om der end ikke var andre Betæneligheder ved at give sit Ja til Fællesforfatningsudkastet, som det foreligger — men vi vide, at der er mange andre og store Betæneligheder — saa er denne saa stor og saa gennemgribende, at vi derved nødvendigviis baade maatte opoffre Hensynet til den danske Rigsdags Ret og Værdighed og til det danske Folk og det danske Folks Fremtid; og, dersom vi derfor ikke kunne sikke os i dette

Stykke, da skal jeg, om jeg ogsaa skulde være den Eneste, aldrig give mit Minde til, at en saadan Forfatning vedtages i Danmark.

Kirke- og Underviisningsministeren: Jeg troer dog, at det kan behøves med Hensyn til de saa overordentlig stærke Udtryk af den ærede Rigsdagsmand at bemærke, at de Betæneligheder, som han fremhævede som saa overordentlig afgjørende, at de kunde begrunde og retfærdiggjøre alle de Udtryk, han kom med, synes at beroe paa en Misforstaaelse. Naar han siger, at der gives ingen constitutionel Forfatning, hvori Majoriteten ikke kommer til sin Ret, skal jeg gjerne lade denne Sætning staae hen; ialtsald skal jeg ikke gaae nærmere ind paa den; men naar han siger, at det skulde følge af det foreliggende Udkast, at Majoriteten ikke kommer til sin Ret, troer jeg, at, som sagt, dette beroer paa en Misforstaaelse, medmindre han mener, at det er Majoritetens Ret aldeles at udelukke Minoriteterne. Dersom han mener, at Majoriteten skulde have Ret til at kunne stille sig frem, som om den udtalte en eenstemmig Anskuelse, da har han Ret i, at en saadan Magt gives ikke til Majoriteten ved Udkastet; men mener han derimod, at Majoriteten ikke kommer til at blive Majoritet efter den Valgmaade, her er foreslaaet, har han Ret. Det, der alene vil skee, er, at Majoriteten ikke vil kunne frembringe et Skin af Genstemmighed, hvor der ikke er Genstemmighed; men er der Majoritet, vil den efter Udkastet ogsaa komme til at virke som Majoritet; det er klart og kan ikke modsiges med Føie, og derfor er denne Betænelighed hos den ærede Rigsdagsmand ikke af nogen Betydning.